

## **Posudek oponenta rigorózní práce Elišky Havlovicové na téma „ Zjištění úpadku v insolvenčním řízení“.**

Práce deklarována jako převzatá dne 21.2. 2019 , mi byla předána ke zpracování posudku o týden později, takže termín ke zpracování posudku do 6.3. 2019 nebyl reálný.

Práce má 106 stran vlastního textu, tedy splňuje formální požadavek práce obhajované jako práce rigorózní.

Autorka ( v celém textu se ale označuje jako „autor“ ) zvolila základní a „věčně zelené“ téma insolvenčního řízení, tj. naplnění ekonomického stavu dlužníka, který by byl pokládán za úpadek.

Přes četné novely včetně podle mého soudu více než problematického „limitu krytí“, převzatého prakticky z německé úpravy , dodnes přetrvávají praktické aplikační problémy spojené s vyřešením meritorní otázky, zda dlužník je či není v úpadku. S ohledem na skutečnost, že převážná část insolvenčních návrhů se týká návrhů dlužníků, je citovaný převzatý německý model zatím spíše přáním než skutečným aplikačním problémem.

Vždyť, a na to autorky v práci správně poukazuje, není dodnes vyřešena praktická možnost podnikajícího dlužníka, vyvrátit tvrzené předložení prokázáním předpokládaných budoucích finančních zdrojů, které by předložení mohly eliminovat.

Vybrané téma proto pokládám za velmi aktuální a z práce jsou patrné nejen teoretické znalosti autorky, ale i její znalosti praktické.

Práce má i dobrou logickou stavbu. Fakticky zde není nějaká část, která by sledovala pouze naplnění minimálního počtu stran rukopisu. Zařazení části věnovaná úpravě insolvenčního práva v USA pokládám rovněž za velmi zdařilou koncepci tvorby práce.

Stranou nejsou ani úvahy de lege ferenda obsažené jak v jednotlivých částech práce, tak i v jejím závěru.

Autorka čerpala z obsáhlé judikatury a literatury a stále je patrné, že neexistuje ideální sjednocení rozhodovací praxe insolvenčních soudů.

Práce je psána dobrým a živým právním jazykem, který netrpí nadměrnou složitých teoretických úvah, ale naopak, práce je velmi čtivá a má vypovídací schopnost.

Poznámkový aparát odkazující na zdroje užití při tvorbě práce odpovídá normám pro tvorbu rigorózní práce.

Pokud se jedná o detailní poznámky, mám jich jen několik :

- Na straně 21 je uvedeno, že podnikateli, který vede účetnictví je dána možnost vyvrátit domněnku platební neschopnosti. Autorka měla spíše na mysli podnikatele, který řádně vede účetnictví, neboť vést účetnictví je povinností každé právnické osoby
- Na straně 26 dochází k autorky k závěru, že hrozící platební neschopnost, jak vyplývá z doslovného textu zákona, se týká pouze platební neschopnosti a nikoliv i předlužení. Souhlasím, že hrozící úpadek by se měl týkat i hrozícího předlužení. Lze tento závěr řešit výkladem zákona nebo jen legislativně ?
- Na straně 90 cituje autorka komentář k zákonu, podle něhož by se zákaz zcizovat majetek dlužníkem týkal i příkladu , kdy by byl majetek zcizen na dobrou cenu. Jde to v praxi řešit například souhlasem soudu ?
- Na straně 42 autorka cituje důvodovou zprávu, podle níž se mají přihlašovat i věřitelé pohledávek postaveným na roveň pohledávek za podstatou, tedy pohledávek, která se ze zákona nepřihlašují. Krom toho, že uvedený názor pokládám za *contradictio in adjecto*“, je otázkou , co se stane, když to věřitele neprovede. Mám za to, že se nestane nic.

Práci doporučuji jako velmi dobrou k obhajobě.

V Praze dne 16. 3. 2019

JUDr. Tomáš Pohl